

Curth Corinth

RODA

Curth Corinthe Trojané

Hra o šesti obrazech

Přeložil a upravil J. Martinec a J. Beneš

Osoby a obsazení:

režie Evžen Němec

Jan Hellmann
Rudolf Hacker
Jakub Lewin
Fricek Jaener
Achym Schönberg
Hallbach
Školní rada Casparius
Ředitel gymnasia Tappert
Vilém Spiess
Studijní rada Päker
Vrchní studijní rada Fenner
Studijní rada dr Busch
Markéta
Dr. Spiess
Inspektor Hellman
Paní Hallbachová,
choť obchodníka
Paní Hackrová, pradlena
Paní Lewinová, choť novináře
Žáci a žákyně

Milan Koutný
Rostislav Volf
Jan Krafka
Václav Kotva
Jiří Jurka
Květa Válek
Luděk Eliáš
Antonín Lipský
Miloš Jahoda
Karel Dittler
Ota Janda
Jaroslav Fukala
Jiřina Třebická
Jiří Čeporan
J. A. Stehlík
Milada Albínová
Soňa Šimberová
Štěpánka Ranošová

Odehrává se v západoněmeckém městečku 1954

Stavby J. Drda s kol. — Svítí Řezáč s kol.
Výroba dekorací Magiera s kol.
Výroba kostýmů s. Čiháková s kol.
Text sleduje Marie Pohludková
Představení řídí Jindřich Tuláček

dirigent Petr Mandl

scéna a kostýmy Luboš Hruža

Je tragédií německého národa, nebo alespoň jeho značné části, že tento příběh o rasistickém incidentu na kterémś gymnasiu je starý už jedenatřicet let a stále je aktuální. Ano, už v roce 1929 napsal německý knihkupec Curt Corinth jako varování před nebezpečným vývojem politických událostí ve světě své Trojany. Tenkrát to byl román. Pak, když začali nositelé „nové kultury“ vytloukat židovské obchůdky, stala se z románu aktuální hra.

Když tento starý námět přepracoval Corinth na novou hru, ve které byly zachyceny skutečnosti poválečného Německa, ve kterém byl fašismus rozdrčen, vypadalo to jako přehnaný strach, jako zbytečná obava. Jak by si někdo dovolil takový otevřený projev antisemitismu ve státě, který

T nikdo neví, kde to začalo. Snad o přestávce na záchodě, kde se mezi jednotlivými tahy ze zakázané cigarety rodí zdrcující kritiky profesorů, reformy školství, ba i nejedna revoluce. Nebo to začalo cestou domů, cestou ze školy, kdy člověk prožívá ten rozkošný pocit volnosti. Ale možná, že i nad stránkami řecké mytologie, a to asi ze všeho nejspíš.

Tuhle klukovskou partu opravdu asi okouzlil pan Homér, jehož báječní hrdinové, tak silní, čestní a stateční, tolik imponují chlapecké duši a okouzlují i dospělé už nejméně pětadvacet století. Z vrozeného odporu k oficiálnímu výkladu historických faktů začali kluci přemýšlet nad trojskou válkou a pochopitelně začali fandit poraženým a oklamáným. Způsobil to zřejmě Homér svým objektivním líčením faktů a klukovský cit pro spravedlnost. Jejich fantazii stačí málo, a tak tedy ožila desetiletá dobrodružství války, která vznikla pro nejkrásnější ženu starověku — Helenu spartskou. A tak romantika řeckého eposu se stala širokým a nádherným plátnem, na které se promítly touhy těchto mladých lidí po spravedlivém a čestném životě. Byla to klukovská hra, hraná se smrtelnou vážností sedmnácti let. Její opravdovost se ukázala tehdy, když studijní rada Páker surově napadl Jakuba Lewina za to, že je Žid. Snad nic na světě není nepochopitelnější klukovskému srdci, toužícímu po přátelství, než rasová nenávist.

sezóna 1960-1961

předplatné

Vážení přátelé, chtěli bychom vás upozornit, že také v příští sezóně vypisujeme předplatné na deset her. Nezapomeňte si předplatné zajistit v naší náborové kanceláři.

Corinth:	Trojané
Petrov Machonin:	Petrřínská romance
Jirásek:	Filosofská historie
Kuzněcov:	Legenda o řece
Tennessee Williams:	Tramvaj do stanice Touha
	Tartuffe 2. (nebo jiný kabaret J. R. Picka („Kladyátor“, V. Jelínek atd.)
B. Brecht:	Svatá Johanka z jatek
Alarcon:	Podezřelá pravda (nebo adaptace Lysistraty)
Aškenazy:	Vendulka (nebo Lichý „Úplně jinej chlap“)
Arbuzov:	Irkutská historie (nebo Stukalovův „Domek z karet“ nebo Hrubínův „Musical“)

sezóna 1960-1961

si snaží uchovat zdání demokracie! Ale letošní protižidovské provokace, to staré a známé řádění fašistických syčáků na hřbitovech, na ohraďkách i v ulicích znovu ukázalo, že tahle hra je zatraceně aktuální. Zbývá jen otázka, jak dlouho ještě... Jak dlouho ještě to bude trvat, než se z této, dnes bohužel aktuální a bojové hry, stane drama, nad jehož problematikou se budeme v rozpacích usmívat, jako dnes nad hrdinskými skutky a příhodami Homérových hrdinů. Jak dlouho ještě a kolik životů to ještě bude stát.

Zdeněk Hedbávný

DIADLO

PERFECT